

Ier, saa er det simpeltthen, fordi det er min Anskuelse, hvad jeg udtalte i Gaar, at „Socialdemokraten“ virker nedbrydende paa de bestaaende Samfundsforhold. Jeg fik Lejlighed til at sætte mig ind i de Værdomme, som de socialistiske Forfattere gøre sig til Talsmænd for ogsaa her i Landet, da man viste mig den Brev at ville have mig til Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds, hvor Socialisterne ere begyndte at have og stadig hæve Hovedet temmelig højt, og da mente jeg, at det var min Pligt at læse, hvad der i de sidste Decennier beceredes i socialistisk Retning. Jeg blev da meget forbauset ved at se, at Redaktøren af „Socialisten“, en Hr. Wiinblad, har udgivet forskellige Skrifter, og med Socialisternes Samtykke uddelt dem baade her, i København og paa Landet. Han har udgivet Skrifter, og de ere uddelte i tusindvis paa meget billige Betingelser, ja endog gratis baade i Sjælland og her paa Sjælland. I disse Skrifter findes der — det har jeg paavist, — saadanne Udtalelser, at jeg ikke ønsker, at „Socialdemokraten“ skal komme inden for militære Anstalter. Jeg kan endnu paavise, at Udtalelser deri gaa i en saadan Retning, at enhver dansk Mand maa finde det harmeligt, at saadanne Udtalelser kunne faa Lov til at staa paa Brent, Udtalelser, som gaa i Retning af at ignorere eller latterliggøre vort Flag, som stræbe hen imod, at al vor Nationalfølelse skulde fordufte; i religiøs Retning findes der i dem Udtalelser, der ikke samstemme med de Lovlig hjemlede Trossamfund her i Landet, og i Stedet for Vægtetstabet ville de indsætte noget, man kalder „fri Vægtetstaber“. Saadant noget staar paa Brent i disse Skrifter, og derfor, gentager jeg, kunde jeg ikke være med til, at Organer, som indprente saadanne Værdomme, som i Hænderne paa Ungdommen, saa længe denne var under vor Omjörg; den kan faa dem bagefter, den faar dem desværre alligevel tidlig nok, ja alt for tidlig. Naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds talte om, at vi, som sad saa godt i det, vare misundelige paa de andre — ja det er jo billigt at høre med Retur, men her vil jeg dog, skönt jeg, efter hvad det ærede Medlem siger, er saa heldig stillet i social Henseende, benytte en Returbillet, og saa vil jeg sige, at er der nogen, som vækker Misundelse og Misnøje i Samfundet, saa er det den Klasse, hvortil det ærede Medlem hører.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem brugte ogsaa her Udtryk om en hel Samfundsklasse, som ikke ere ønskelige.

L. Dinesen: Det er over for det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rorsgaard), at jeg vil gøre en meget kort Bemærkning. Under sin Omtale af, hvad der kunde have været Skyld i den politiske Stilling, hvori vi vare komne, sagde han, at det var ikke de militære Spørgsmaal, som havde været Skyld deri. Deri er jeg enig med ham, men naar han derefter søgte at finde Grunden i Højres Optræden paa sit Delegeretmøde i 1884 og omtalte en Beretning, som senere var udgaaet til Offentligheden om dette Delegeretmøde og mente deri at have fundet visse Udtalelser, som havde foranlediget, at vi vare komne ind i denne politiske Stilling, saa svigter det ærede Medlems Husommelse ham i dette Tilfælde. Jeg erindrer nok, hvad der passerede i Anledning af denne Beretning. Det var ikke noget offentligt Aktstykke, det var udsendt fortroligt til Deltagerne i det omtalte Møde, men det faldt i Hænderne paa Folk, som offentlig fremdrog Dele af det, og under denne Fremdragelse skete der en meget væsentlig Fejltagelse med Hensyn til, hvad der var sagt. Det er denne Fejltagelse, som det ærede Medlem fastholder i sin Erindring, men han glemmer de Rettelser, som fremkom af denne Fejltagelse. Jeg skal imidlertid ikke gaa dybere ind derpaa; jeg tror ikke, det er til Gavn at omtale alt dette nærmere. Skulde man søge Skylden for den politiske Strid, saa gælder det for Strid som for Forlig, at der skal altid mindst to til, for at en Strid skal kunne opstaa, ligesom der ogsaa skal være to for at slutte Forlig igen. Jeg har kun begæret Ordet for at rette denne lille Fejltagelse af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds, som har den lykkelige Stilling her i Tinget at kunne tale imod alle. Jeg holder ikke af til Anytte at bede om Ordet, men er tilbøjelig til at holde mig den gamle Regel efterrettelig, at man skal ikke lade nogen god Lejlighed til at holde sin Mund gaa ubenyttet hen.

Krigsministeren (Bahnsen): Da der er Sandhulighed for, at Debatten om Krigsministeriets Budget, nærmer sig sin Ende, er der kun Anledning for mig til at komme ind paa enkelte Betragtninger, enkelte Vædringsforslag, støttet til, hvad der nu er fremkommet her. Men paa den anden Side har Diskussionen, om jeg saa maa sige, været saa vidtspændende og er bleven i den Grad blandet med Storpolitik, at jeg tror, Interessen er kommen noget bort fra disse Spørgsmaal. Da jeg desuden allerede i Gaar har haft Lejlighed til at sige, hvad jeg ønskede i saa Henseende, og da andre af mine